ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

της 29ης Ιανουαρίου 2025*

«Προσφυγή ακυρώσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Τομέας ταχυδρομικών υπηρεσιών – Εισφορά κεφαλαίου υπέρ της Post Danmark – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η μη ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης – Εισφορές κεφαλαίου υπέρ της PostNord – Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά – Πράξη που δεν αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα – Απουσία ουσιώδους επηρεασμού της ανταγωνιστικής θέσης – Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-334/22,

Danske Fragtmænd A/S, με έδρα την Åbyhøj (Δανία), εκπροσωπούμενη από την L. Sandberg-Mørch, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από τις

UPS Europe NV/SA, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

και

Dansk Avis Omdeling A/S, με έδρα τη Vejle (Δανία),

εκπροσωπούμενες από την L. Sandberg-Mørch,

παρεμβαίνουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον J. Carpi Badía και την L. Nicolae,

καθής,

υποστηριζόμενης από

το **Βασίλειο της Δανίας**, εκπροσωπούμενο από την C. Maertens, επικουρούμενη από τον R. Holdgaard, δικηγόρο,

από

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από τις C. Meyer-Seitz, F.-L. Göransson, H. Eklinder και R. Shahsavan Eriksson,

και από τις

Post Danmark A/S, με έδρα την Κοπεγχάγη (Δανία),

PostNord Group AB, με έδρα τη Σόλνα (Σουηδία),

εκπροσωπούμενες από τον O. Koktvedgaard, δικηγόρο,

παρεμβαίνουσες,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, R. da Silva Passos (εισηγητή), N. Półtorak, I. Reine και T. Pynnä, δικαστές,

γραμματέας: Α. Μαργέλης, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Σεπτεμβρίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, Danske Fragtmænd A/S, ζητεί την ακύρωση της απόφασης (ΕΕ) 2022/459 της Επιτροπής, της 10ης Σεπτεμβρίου 2021, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.49668 (2019/C) (πρώην 2017/FC) και SA.53403 (2019/C) (πρώην 2017/FC) την οποία έθεσαν σε εφαρμογή η Δανία και η Σουηδία υπέρ της PostNord AB και της Post Danmark A/S (ΕΕ 2022, L 93, σ. 146) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Το ιστορικό της διαφοράς

2 Η προσφεύγουσα είναι εταιρία δανικού δικαίου που δραστηριοποιείται, μεταξύ άλλων, στη δανική αγορά υπηρεσιών οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων και διανομής δεμάτων.

3 Η PostNord AB είναι εταιρία έχουσα ως κύρια δραστηριότητα τη διανομή αλληλογραφίας. Δραστηριοποιείται κυρίως στη σουηδική, τη δανική, τη νορβηγική και τη φινλανδική αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών. Το εταιρικό κεφάλαιο της PostNord ανήκει κατά ποσοστό 40 % στο Βασίλειο της Δανίας και κατά ποσοστό 60 % στο Βασίλειο της Σουηδίας. Τα δικαιώματα ψήφου κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ των δύο κρατών-μετόχων. Η PostNord Group AB ανήκει στην PostNord κατά 100 %.

4 Η Post Danmark A/S είναι θυγατρική κατά 100 % της PostNord Group και δραστηριοποιείται στη δανική και στις αλλοδαπές αγορές ταχυδρομικών υπηρεσιών. Από την απελευθέρωση της δανικής αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών το 2011, η Post Danmark ανταγωνίζεται τους λοιπούς ταχυδρομικούς φορείς.

5 Εξαιτίας ιδίως της εξάπλωσης της αλληλογραφίας με ψηφιακά μέσα, τα έσοδα της Post Danmark εμφάνισαν μείωση της τάξεως του 55 % κατά τη διάρκεια της περιόδου 2009-2019. Από το 2012 η επιχείρηση εμφάνισε ελλείμματα.

6 Στις 20 Οκτωβρίου 2017 το Βασίλειο της Δανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας συνήψαν διμερή συμφωνία με τίτλο «Agreement between the Kingdom of Sweden and the Kingdom of Denmark regarding [PostNord]» (στο εξής: συμφωνία του Οκτωβρίου 2017). Στη συμφωνία αυτή καθορίζονται διάφορα μέτρα υπέρ της PostNord και της Post Danmark με σκοπό να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις της ψηφιοποίησης στη Δανία και να εφαρμοστεί το νέο παραγωγικό μοντέλο που ανέπτυξε το διοικητικό συμβούλιο της PostNord. Βάσει της συμφωνίας αυτής, το νέο παραγωγικό μοντέλο θα χρηματοδοτούνταν ιδίως με δύο εισφορές κεφαλαίου υπέρ της PostNord, στις οποίες θα προέβαιναν το Βασίλειο της Δανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας, καθώς και με εσωτερική εισφορά της PostNord Group προς την Post Danmark.

7 Το Βασίλειο της Δανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας προέβησαν, έκαστο χωριστά, σε εισφορά κεφαλαίου υπέρ της PostNord ύψους, αντιστοίχως, 267 εκατομμυρίων σουηδικών κορωνών (SEK) (περίπου 23,1 εκατομμυρίων ευρώ) και 400 εκατομμυρίων SEK (περίπου 34,6 εκατομμυρίων ευρώ), η δε PostNord Group προέβη σε εισφορά κεφαλαίου υπέρ της Post Danmark ύψους 2,339 δισεκατομμυρίων δανικών κορωνών (DKK) (περίπου 313,6 εκατομμυρίων ευρώ) (στο εξής, από κοινού: εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017).

8 Στις 27 Νοεμβρίου 2017 μια επαγγελματική ένωση στην οποία μετέχουν εταιρίες δανικού δικαίου που δραστηριοποιούνται στον τομέα των οδικών μεταφορών και της εφοδιαστικής στη Δανία (Brancheorganisation for den danske vejgodstransport – ITD) υπέβαλε καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποστηρίζοντας ότι μέσω διάφορων μέτρων που είχαν ληφθεί κατά το παρελθόν ή επρόκειτο να ληφθούν, οι δανικές και οι σουηδικές αρχές είχαν χορηγήσει ή επρόκειτο να χορηγήσουν στην Post Danmark παράνομες κρατικές ενισχύσεις. Μεταξύ των μέτρων αυτών περιλαμβάνονταν οι εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017.

9 Στις 14 Ιουνίου 2019 η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας κατά το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ όσον αφορά τις εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017.

10 Στις 10 Σεπτεμβρίου 2021 μετά το πέρας της επίσημης διαδικασίας έρευνας, η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή έκρινε ότι οι εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017 αποτελούσαν τρία διαφορετικά μέτρα, τα οποία έπρεπε να αξιολογηθούν χωριστά. Η Επιτροπή εκτίμησε ότι η εισφορά κεφαλαίου της PostNord Group υπέρ της Post Danmark δεν συνεπαγόταν τη χορήγηση πλεονεκτήματος και, κατά συνέπεια, το μέτρο αυτό δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση. Αντιθέτως, εκτίμησε ότι οι εισφορές κεφαλαίου του Βασιλείου της Δανίας και του Βασιλείου της Σουηδίας υπέρ της PostNord συνιστούσαν παράνομες κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά και διέταξε την ανάκτησή τους από την PostNord.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και

– να καταδικάσει την Επιτροπή, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

12 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή και

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

13 Το Βασίλειο της Δανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

14 Η Post Danmark και η PostNord Group ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή και

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

15 Η UPS Europe NV/SA ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

16 Η Dansk Avis Omdeling A/S δεν υπέβαλε υπόμνημα παρεμβάσεως.

Σκεπτικό

17 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Δανίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, την Post Danmark και την PostNord Group, προβάλλει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς. Κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα ιδίως δεν απέδειξε ότι η θέση της στην αγορά είχε επηρεαστεί ουσιωδώς από τις εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017.

18 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι διαθέτει ενεργητική νομιμοποίηση. Κατ' αυτήν, οι εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017 επηρέασαν ουσιωδώς την ανταγωνιστική θέση της στην αγορά των ταχυδρομικών υπηρεσιών στη Δανία και στις σκανδιναβικές χώρες. Ειδικότερα, επέτρεψαν στην Post Danmark να εφαρμόζει «τιμές ντάμπινγκ σε επίπεδο χαμηλότερο από το επίπεδο του ανταγωνισμού». Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι εν λόγω εισφορές κεφαλαίου είχαν ως αποτέλεσμα να απωλέσει η ίδια σημαντικό αριθμό πελατών και, ως εκ τούτου, προκάλεσαν μείωση των μεριδίων αγοράς της κατά 30 %, γεγονός το οποίο απέδειξε.

19 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί, υπό τις προϋποθέσεις του πρώτου και του δευτέρου εδαφίου του ίδιου άρθρου, να ασκεί προσφυγή κατά των πράξεων των οποίων είναι αποδέκτης ή που το αφορούν άμεσα και ατομικά, καθώς και κατά των κανονιστικών πράξεων που το αφορούν άμεσα και για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα.

20 Εν προκειμένω, πρώτον, όπως προκύπτει από το άρθρο 7 της προσβαλλόμενης απόφασης, η απόφαση αυτή έχει ως μοναδικούς αποδέκτες το Βασίλειο της Δανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας και όχι την προσφεύγουσα. Συνεπώς, η υπό κρίση προσφυγή δεν μπορεί να κριθεί ως παραδεκτή δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, πρώτη ημιπερίοδος, ΣΛΕΕ.

21 Δεύτερον, οι εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017 έχουν ατομικό χαρακτήρα. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κανονιστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τρίτη ημιπερίοδος, ΣΛΕΕ (πρβλ. διάταξη της 10ης Οκτωβρίου 2017, Greenpeace Energy κατά Επιτροπής, C-640/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:752, σκέψη 26, και απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2014, Castelnou Energía κατά Επιτροπής, T-57/11, EU:T:2014:1021, σκέψη 23). Η υπό κρίση προσφυγή δεν μπορεί ως εκ τούτου να κριθεί ως παραδεκτή βάσει ενός τέτοιου χαρακτηρισμού.

22 Κατά συνέπεια, η υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως είναι παραδεκτή μόνον σε περίπτωση που η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά την προσφεύγουσα άμεσα και ατομικά, σύμφωνα με το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, δεύτερη ημιπερίοδος, ΣΛΕΕ, πρόκειται δε για δύο προϋποθέσεις που ισχύουν σωρευτικώς.

23 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει πρώτα την προϋπόθεση που ανάγεται στο κατά πόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά ατομικά την προσφεύγουσα.

24 Κατά πάγια νομολογία, τα υποκείμενα δικαίου που δεν είναι αποδέκτες μιας απόφασης δεν μπορούν να ισχυρίζονται ότι η απόφαση τα αφορά ατομικά, παρά μόνον αν τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής κατάστασης που τα διακρίνει από κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς τον αποδέκτη της απόφασης (βλ. απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2007, Sniace κατά Επιτροπής, C-260/05 P, EU:C:2007:700, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

25 Όσον αφορά ειδικότερα τον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, ο προσφεύγων που αμφισβητεί το βάσιμο απόφασης για την εκτίμηση της ενίσχυσης ληφθείσας κατά το πέρας της επίσημης διαδικασίας έρευνας οφείλει να αποδείξει ότι η περίπτωσή του είναι ιδιαίτερη, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 ανωτέρω. Τούτο ισχύει ιδίως όταν η θέση του προσφεύγοντος στην οικεία αγορά επηρεάζεται ουσιωδώς από την ενίσχυση που αποτελεί αντικείμενο της επίμαχης απόφασης (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής, C-453/19 P, EU:C:2021:608, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Ο ουσιώδης επηρεασμός της ανταγωνιστικής θέσης του προσφεύγοντος στην επίμαχη αγορά δεν προκύπτει από τη διεξοδική ανάλυση των διαφόρων σχέσεων ανταγωνισμού στην εν λόγω αγορά, ανάλυση μέσω της οποίας θα μπορούσε να καθοριστεί με ακρίβεια η έκταση του επηρεασμού της ανταγωνιστικής του θέσης, αλλά κατ' αρχήν από την prima facie διαπίστωση ότι η λήψη του μέτρου το οποίο αφορά η απόφαση της Επιτροπής έχει ως αποτέλεσμα να επηρεάζεται ουσιωδώς η θέση αυτή (απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής, C-453/19 P, EU:C:2021:608, σκέψη 58).

27 Εξ αυτού συνάγεται ότι η εν λόγω προϋπόθεση είναι δυνατόν να πληρούται εφόσον ο προσφεύγων προσκομίζει στοιχεία που μπορούν να αποδείξουν ότι το επίμαχο μέτρο είναι ικανό να επηρεάσει ουσιωδώς τη θέση του στην οικεία αγορά (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής, C-453/19 P, EU:C:2021:608, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

28 Όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον η θέση στην αγορά επηρεάζεται ουσιωδώς, αφενός, υπενθυμίζεται ότι το γεγονός και μόνον ότι μια πράξη ήταν ικανή να ασκήσει κάποια επιρροή στις σχέσεις ανταγωνισμού που υφίστανται στη σχετική αγορά και ότι η οικεία επιχείρηση τελούσε σε οποιαδήποτε ανταγωνιστική σχέση με τον ωφελούμενο από την πράξη αυτή φορέα, εν πάση περιπτώσει, δεν αρκεί ώστε να θεωρηθεί ότι η πράξη αφορά ατομικά την εν λόγω επιχείρηση. Κατά συνέπεια, μια επιχείρηση δεν μπορεί να επικαλεστεί αποκλειστικά και μόνον την ιδιότητά της ως ανταγωνίστριας της ωφελούμενης επιχείρησης (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής, C-453/19 P, EU:C:2021:608, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

29 Αφετέρου, υπενθυμίζεται ότι η απόδειξη του ουσιώδους επηρεασμού της θέσης ενός ανταγωνιστή στην αγορά δεν μπορεί να περιορίζεται στην ύπαρξη ορισμένων στοιχείων ενδεικτικών της χειροτέρευσης των εμπορικών ή οικονομικών επιδόσεών του προσφεύγοντος, όπως είναι η σημαντική μείωση του κύκλου εργασιών, εκτεταμένες οικονομικές απώλειες ή και μεγάλη ελάττωση των μεριδίων αγοράς κατόπιν της χορήγησης της εν λόγω ενίσχυσης. Η χορήγηση κρατικής ενίσχυσης μπορεί να θίγει την ανταγωνιστική θέση ενός επιχειρηματία και με άλλους τρόπους, ιδίως μέσω της πρόκλησης διαφυγόντος κέρδους ή λιγότερο ευνοϊκής εξέλιξης από εκείνη που θα είχε σημειωθεί αν απουσίαζε η εν λόγω ενίσχυση (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής, C-453/19 P, EU:C:2021:608, σκέψη 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

30 Υπό το πρίσμα των ως άνω αρχών πρέπει να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα, η οποία φέρει το βάρος αποδείξεως όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 27 ανωτέρω, απέδειξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά ατομικά.

31 Προκειμένου να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα απέδειξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά ατομικά, διαπιστώνεται ότι, κατά την ίδια, αφενός, οι εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017 χορηγήθηκαν στο σύνολό τους στην Post Danmark στις 20 Οκτωβρίου 2017 και, αφετέρου, η προσφεύγουσα τελεί σε ανταγωνιστική σχέση με την Post Danmark.

32 Τούτου λεχθέντος, κατά πρώτον, όσον αφορά τον ρόλο της προσφεύγουσας στη διοικητική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής, η προσφεύγουσα ορθώς υποστηρίζει ότι διαδραμάτισε ενεργό ρόλο. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας ως ενδιαφερόμενο μέρος. Εντούτοις, εν πάση περιπτώσει, από τη συμμετοχή και μόνον της προσφεύγουσας στη διοικητική διαδικασία δεν μπορεί να συναχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά ατομικά, έστω και αν διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην εν λόγω διοικητική διαδικασία (πρβλ. απόφαση της 12ης Απριλίου 2019, Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής, T-492/15, EU:T:2019:252, σκέψη 143 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

33 Κατά δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον η θέση της στην αγορά επηρεάζεται ουσιωδώς, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 18 ανωτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι απώλεσε σημαντικό αριθμό πελατών και περίπου το 30 % του μεριδίου αγοράς λόγω «τιμών ντάμπινγκ σε επίπεδο χαμηλότερο από το επίπεδο του ανταγωνισμού» τις οποίες εφάρμοσε η

Post Danmark χάρη στις εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017. Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα υποστήριξε επίσης ότι η χορήγηση των επίμαχων εισφορών κεφαλαίου προκάλεσε μεταστροφή των πελατών, οι οποίοι αποφάσισαν να παύσουν να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες της. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, πριν από τη χορήγηση των εν λόγω εισφορών κεφαλαίου, η ίδια εμφάνιζε απώλεια πελατών υπέρ διαφόρων ανταγωνιστών, ενώ μετά τη χορήγησή τους η απώλεια πελατών της απέβη σχεδόν αποκλειστικά εις όφελος της Post Danmark.

34 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, η προσφεύγουσα προσκόμισε τρεις καταλόγους πελατών που την εγκατέλειψαν υπέρ της PostNord μεταξύ Ιανουαρίου 2016 και Νοεμβρίου 2021. Κατά την προσφεύγουσα, στο πλαίσιο της μετακίνησής τους στην PostNord, οι πελάτες αυτοί χρησιμοποίησαν ιδίως τις υπηρεσίες της Post Danmark. Πιο συγκεκριμένα, ο πρώτος κατάλογος καλύπτει την περίοδο από τον Ιανουάριο του 2016 έως τον Οκτώβριο του 2018. Ο δεύτερος κατάλογος, ο οποίος συμπίπτει εν μέρει με τον πρώτο, καλύπτει την περίοδο από τον Ιανουάριο του 2018 έως τον Ιούνιο του 2019. Τέλος, ο τρίτος κατάλογος καλύπτει την περίοδο από τον Οκτώβριο του 2019 έως τον Νοέμβριο του 2021 (στο εξής: κατάλογοι των φερόμενων ως απολεσθέντων υπέρ της PostNord πελατών).

35 Συναφώς, πρώτον, διαπιστώνεται ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι απώλεσε περίπου το 30 % μεριδίων αγοράς πρέπει να απορριφθεί καθόσον δεν υπάρχει αρχή απόδειξης η οποία να τον τεκμηριώνει.

36 Δεύτερον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία την οποία ανέπτυξε η προσφεύγουσα με το υπόμνημα απαντήσεως περί μεταστροφής των πελατών οι οποίοι αποφάσισαν να παύσουν να χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες της, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα αναφέρεται στους καταλόγους των φερόμενων ως απολεσθέντων υπέρ της PostNord πελατών. Στον πρώτο από τους καταλόγους αυτούς, ο οποίος καλύπτει εν μέρει την περίοδο πριν από τη λήψη των επίμαχων μέτρων, κατονομάζονται διάφορες επιχειρήσεις προς τις οποίες μετακινήθηκαν οι πρώην πελάτες της προσφεύγουσας, σε αντίθεση με τους δύο άλλους καταλόγους, οι οποίοι αναφέρουν μόνον την PostNord.

37 Πλην όμως, σε απάντηση μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δέχθηκε ότι όλοι οι πελάτες που μνημονεύονται στον πρώτο κατάλογο είχαν επίσης απολεσθεί υπέρ της PostNord, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είχαν συσχετισθεί με τις επωνυμίες άλλων ανταγωνιστριών επιχειρήσεων, δεδομένου ότι οι άλλες αυτές επιχειρήσεις ήταν στην πραγματικότητα υπεργολάβοι της PostNord.

38 Κατά συνέπεια, με βάση την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι σε όλους τους καταλόγους των φερόμενων ως απολεσθέντων υπέρ της PostNord πελατών κατονομάζονται οι πελάτες που εγκατέλειψαν την προσφεύγουσα για να μετακινηθούν αποκλειστικώς προς την PostNord ή τους υπεργολάβους της. Δεδομένης της επιχειρηματολογίας αυτής, οι εν λόγω κατάλογοι δεν μπορούν επομένως να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιβεβαιώνουν τη μεταστροφή των πελατών αυτών κατόπιν της λήψης των επίμαχων μέτρων.

39 Επομένως, ελλείψει άλλων στοιχείων που να τεκμηριώνουν το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι πριν από τη λήψη των επίμαχων μέτρων η ίδια έχανε πελάτες εις όφελος περισσότερων του ενός ανταγωνιστών, ενώ μετά τη λήψη των μέτρων αυτών η εκ μέρους της απώλεια πελατών απέβαινε αποκλειστικά εις όφελος της PostNord και ειδικότερα της Post Danmark, του ωφελούμενου από τα μέτρα αυτά φορέα, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το παραδεκτό του, το οποίο αμφισβητεί η Επιτροπή.

40 Τρίτον, σε σχέση με το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι απώλεσε σημαντικό αριθμό πελατών υπέρ της PostNord λόγω της χορήγησης των εισφορών κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017, πρέπει να γίνουν οι εξής παρατηρήσεις.

41 Έστω και αν υποτεθεί ότι οι κατάλογοι των φερόμενων ως απολεσθέντων υπέρ της PostNord πελατών αρκούν για να πιθανολογηθεί εκ πρώτης όψεως ότι η ανταγωνιστική θέση της προσφεύγουσας επηρεάστηκε ουσιωδώς κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 26 ανωτέρω, πρέπει να εκτιμηθεί αν η προσφεύγουσα κατόρθωσε να αποδείξει, σε συμμόρφωση προς το βάρος αποδείξεως που φέρει, ότι ο ουσιώδης επηρεασμός της ανταγωνιστικής θέσης της μπορούσε να είναι αποτέλεσμα των εισφορών κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017.

42 Πλην όμως, ακόμη όμως και αν γίνει δεκτό ότι, στους καταλόγους των φερόμενων ως απολεσθέντων υπέρ της PostNord πελατών, η προσφεύγουσα, αφενός, ορθώς κατονόμασε τους πελάτες που την εγκατέλειψαν υπέρ της PostNord και, αφετέρου, ορθώς θεώρησε ότι οι πελάτες αυτοί χρησιμοποιούσαν ιδίως τις υπηρεσίες της Post Danmark, του ωφελούμενου από τα επίμαχα μέτρα φορέα, εντούτοις αυτή δεν αποδεικνύει επαρκώς κατά νόμον ότι μπορεί να υπάρχει συσχετισμός μεταξύ της απώλειας πελατών υπέρ της PostNord και των εισφορών κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017.

43 Ειδικότερα, κατ’ αρχάς, από τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι η ίδια απώλεσε υπέρ της PostNord 22 πελάτες το 2016, 26 πελάτες το 2017, 19 πελάτες το 2018, 21 πελάτες το 2019, 13 πελάτες το 2020 και 14 πελάτες το 2021. Επομένως, διαπιστώνεται ότι η απώλεια πελατείας την οποία υπέστη η προσφεύγουσα ήταν σχετικά σταθερή μεταξύ 2016 και 2019, παρά τη λήψη των επίμαχων μέτρων. Από το 2018, η απώλεια πελατείας την οποία υπέστη η προσφεύγουσα υπέρ της PostNord είναι μάλιστα μικρότερη από εκείνη την οποία είχε καταγράψει το 2016. Δεδομένης της απουσίας άλλων εξηγήσεων που θα καθιστούσαν ιδίως δυνατή την ένταξη των προσκομισθέντων αριθμητικών δεδομένων σε ένα γενικότερο πλαίσιο, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι από τα εν λόγω δεδομένα προκύπτει κατά τρόπο ευλογοφανή η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της απώλειας πελατείας και των επίμαχων μέτρων.

44 Εν συνεχεία, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε αρχή απόδειξης προς θεμελίωση του επιχειρήματός της ότι η απώλεια πελατών ήταν ειδικότερα το αποτέλεσμα των τιμών ντάμπινγκ ή των χαμηλότερων από τις τιμές του ανταγωνισμού τιμών τις οποίες εφάρμοζε η Post Danmark χάρη στις εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017.

45 Ειδικότερα, αφενός, μολονότι η προσφεύγουσα ανέφερε κατά την επ’ ακροατηρίου συζήτηση ότι είχε υποβάλει καταγγελία στη Δανική Κυβέρνηση για τις τιμές που εφάρμοζε η Post Danmark, εντούτοις δεν προσκόμισε στοιχεία που να πιστοποιούν την υποβολή τέτοιας καταγγελίας. Ομοίως, δεν προσκόμισε απόφαση που να διαπιστώνει ότι η Post Danmark εφάρμοζε τιμές ντάμπινγκ και ούτε καν κάποιο έγγραφο προς απόδειξη της ύπαρξης τέτοιας πρακτικής.

46 Αφετέρου, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το γεγονός ότι η PostNord κέρδιζε τους πελάτες που έχανε η ίδια αποτελεί από μόνο του απόδειξη περί της εφαρμογής τιμών ντάμπινγκ ή χαμηλότερων από τις τιμές του ανταγωνισμού τιμών, αρκεί να υπομνησθεί ότι, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 43 ανωτέρω, η απώλεια πελατών την οποία υπέστη η προσφεύγουσα υπέρ της PostNord ήταν σχετικώς σταθερή πριν και μετά τη χορήγηση των εισφορών κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017.

47 Εξάλλου, πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η απώλεια μεγάλου αριθμού πελατών υπέρ της PostNord αρκεί για να αποδειχθεί η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της εν λόγω απώλειας πελατείας και των εισφορών κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017. Προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού, η προσφεύγουσα στηρίζεται στην απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006, Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid και Federación Catalana de Estaciones de Servicio κατά Επιτροπής (T-146/03, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2006:386). Βεβαίως, με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι η ανταγωνιστική θέση των μελών των προσφευγουσών είχε θιγεί απλώς και μόνον διότι ένα από τα ως άνω μέλη είχε επικαλεστεί απώλεια πελατών ως προς 52 εκ των πρατηρίων υγρών καυσίμων του, τα οποία ανεφοδιάζονταν, από της ενάρξεως ισχύος των επίμαχων μέτρων, από τους ωφελούμενους από τα μέτρα αυτά. Εντούτοις, αφενός, από την ως άνω απόφαση δεν προκύπτει ότι, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, ο αριθμός των πελατών που απωλέσθηκαν υπέρ των ωφελούμενων από τα επίμαχα μέτρα φορέων ήταν σχετικά όμοιος πριν και μετά τη λήψη των εν λόγω μέτρων. Αφετέρου, σε πιο πρόσφατες αποφάσεις, ενώ ο προσφεύγων προέβαλλε απώλεια πελατών υπέρ του ωφελούμενου από το επίμαχο μέτρο, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι αυτός δεν είχε παράσχει πληροφορίες από τις οποίες να προκύπτει ότι η απώλεια οφειλόταν στο εν λόγω μέτρο (απόφαση της 12ης Ιουνίου 2014, Sarc κατά Επιτροπής, T-488/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:497, σκέψη 54, και διατάξεις της 11ης Απριλίου 2018, Abes κατά Επιτροπής, T-813/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:189, σκέψη 59, και της 17ης Μαΐου 2019, Deutsche Lufthansa κατά Επιτροπής, T-764/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:349, σκέψη 134). Κατά συνέπεια, λαμβανομένων υπόψη των πιο πρόσφατων αυτών αποφάσεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι απλώς και μόνον η ύπαρξη απώλειας πελατών υπέρ της PostNord δεν αρκεί ώστε να αποδειχθεί ότι μπορεί να υπάρχει συσχετισμός μεταξύ της εν λόγω απώλειας πελατών και των εισφορών κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017.

48 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι η απώλεια πελατείας θα μπορούσε να αποδοθεί σε άλλους παράγοντες που ανέκυψαν το 2018. Ειδικότερα, από το εσωτερικό έγγραφο της προσφεύγουσας που τιτλοφορείται «Management Report/Annual Report 2019» και το οποίο προσκόμισαν η Post Danmark και η PostNord Group, προκύπτει ότι η απώλεια πελατών την οποίαν υπέστη η προσφεύγουσα το 2018 θα μπορούσε να οφείλεται σε δύο παράγοντες, ήτοι στην εκ μέρους της επιβολή προσαύξησης χωρητικότητας και στη μη ικανοποιητική ποιότητα των παραδόσεων δεμάτων. Βεβαίως, η προσφεύγουσα αφενός θέτει υπό αμφισβήτηση τη σπουδαιότητα του εν λόγω εσωτερικού εγγράφου και αφετέρου επισημαίνει ότι η ποιότητα των παραδόσεων δεμάτων βελτιώθηκε το 2019. Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ούτε το ότι επέβαλε προσαύξηση χωρητικότητας ούτε τη μη ικανοποιητική ποιότητα των υπηρεσιών της όσον αφορά την παράδοση δεμάτων το 2018, στοιχεία τα οποία μνημονεύει το δικό της εσωτερικό έγγραφο.

49 Επομένως, στο μέτρο που η απώλεια πελατών μπορεί να οφείλεται σε άλλα στοιχεία πλην των εισφορών κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017, η προσφεύγουσα, η οποία φέρει το υπομνησθέν στη σκέψη 27 ανωτέρω βάρος αποδείξεως, όφειλε να προσκομίσει στοιχεία από τα οποία να αποδεικνύεται ιδίως ότι, παρά τους άλλους αυτούς παράγοντες που επισημαίνονται στη σκέψη 48 ανωτέρω, ο ουσιώδης επηρεασμός της ανταγωνιστικής θέσης της μπορούσε να είναι αποτέλεσμα των εν λόγω εισφορών κεφαλαίου. Πλην όμως επιβάλλεται να διαπιστωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε τέτοια στοιχεία.

50 Τέλος, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Post Danmark και η PostNord Group ανέφεραν ότι η μείωση του κύκλου εργασιών την οποία κατέγραψε η προσφεύγουσα μεταξύ 2018 και 2019 ήταν μικρότερη του 3 %, πράγμα που δεν αντανακλούσε απώλεια μεριδίου αγοράς κατά ποσοστό 30 % λόγω των επίμαχων μέτρων. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ότι ο κύκλος εργασιών της, μεταξύ 2018 και 2019, δεν εμφάνισε παρά μείωση μικρότερη του 3 %. Το ως άνω αριθμητικό

στοιχείο προκύπτει άλλωστε από το έγγραφο που προσκόμισε η ίδια κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και το οποίο τιτλοφορείται «Annual Report 2019». Πλην όμως το γεγονός ότι η προσφεύγουσα πραγματοποίησε σχετικά σταθερό κύκλο εργασιών κατά τη διάρκεια της οικείας περιόδου, παρά τη λήψη των επίμαχων μέτρων, τείνει να αποδείξει ότι τα μέτρα αυτά δεν είναι δυνατόν να έχουν θίξει ουσιωδώς τη θέση της στην οικεία αγορά.

51 Υπό τις συνθήκες αυτές, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η Post Danmark έλαβε τον Οκτώβριο του 2017 τις εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017 και ότι ανταγωνιζόταν την προσφεύγουσα στην αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών στη Δανία και στις σκανδιναβικές χώρες, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η ανταγωνιστική θέση της μπορούσε να επηρεαστεί ουσιωδώς από τις εισφορές κεφαλαίου τις οποίες αναφέρει η συμφωνία του Οκτωβρίου 2017. Επομένως, δεν απέδειξε, όπως επιτάσσει η νομολογία, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά ατομικά.

52 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω και χωρίς να χρειάζεται να κριθεί το ζήτημα κατά πόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά άμεσα την προσφεύγουσα, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης της προσφεύγουσας.

Επί των δικαστικών εξόδων

53 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, της Post Danmark και της PostNord Group, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα των τελευταίων.

54 Εξάλλου, κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, το Βασίλειο της Δανίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

55 Τέλος, κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 και 2 του εν λόγω άρθρου, φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, η UPS Europe και η Dansk Avis Omdeling, που παρενέβησαν υπέρ της προσφεύγουσας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα),

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Η Danske Fragtmænd A/S φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Post Danmark A/S και της PostNord Group AB.

3) Το Βασίλειο της Δανίας, το Βασίλειο της Σουηδίας, η UPS Europe NV/SA και η Dansk Avis Omdeling A/S φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Παπασάββας da Silva Passos Półtorak

Reine Pynnä

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιανουαρίου 2025.

(υπογραφές)